

Sygnatura akt VI Ka 984/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **5 lutego 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale I. K. - przedstawiciela Naczelnika (...)Urzędu Skarbowego w G.

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2019 r.

sprawy **I. F.** ur. (...) w K.

córki I. i D.

oskarżonej z art. 57§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 1 sierpnia 2018 r. sygnatura akt III W 403/18

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 600 zł (sześćset złotych).

sygn. akt VI Ka 984/18

UZASADNIENIE

I. F. oskarżona została o to, że:

pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki z o.o. (...) z/s w G., ul. (...) dopuściła się:

I. w okresie od 25 września 2016 r. do 25 lutego 2017 r. uporczywie niewpłacania na rachunek (...)Urzędu Skarbowego w G. podatku od towarów i usług należnego od spółki (...) w łącznej kwocie 215.973,00 zł (słownie złotych: dwieście piętnaście tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt trzy 00/100), wbrew przepisom art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2012 r. Nr 54, poz. 535 ze zm.), tj.:

w dniu 25 września 2016 za sierpień 2016 165.261,00 zł

w dniu 25 października 2016 za wrzesień 2016 29.355,00 zł

w dniu 25 grudnia 2016 za listopad 2016 21.013,00 zł

w dniu 25 lutego 2017 za styczeń 2017 344,00 zł

- tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

II. w okresie od 1.04.2017 r. do 6.03.2018 r., tj. do dnia wszczęcia dochodzenia, do uporczywego niewpłacania na rachunek (...)Urzędu Skarbowego w G. podatku dochodowego od osób prawnych za 2016, zadeklarowanego w deklaracji CIT-8 (zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu/poniesionej straty przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy) w wysokości 61.710,00 zł (słownie złotych: sześćdziesiąt jeden tysięcy siedemset dziewięć 00/100), czym naruszono przepisy art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1888 ze zm.), tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2018 r. sygn. akt III W 403/18 uznał obwinioną I. F. za winną popełnienia zarzucanych jej w pkt. I i II części wstępnej wyroku czynów stanowiących wykroczenia skarbowe z art. 57§ 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na mocy art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 50 § 1 k.k.s. wymierza jej łącznie karę grzywny w wysokości 6.000 złotych.

Obrońca oskarżonej zaskarżając wyrok w całości zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę i mających wpływ na treść wyroku, polegający na błędnym przyjęciu przez Sąd, że oskarżona popełniła czyny działając umyślnie, podczas, gdy nie było wystarczających i jednoznacznych dowodów świadczących o umyślności oskarżonej, co w konsekwencji doprowadziło do jej bezpodstawnego skazania oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę i mających wpływ na treść wyroku, polegający na błędnym przyjęciu przez Sąd, że oskarżona nie płacąc podatków działała w sposób uporczywy, co w konsekwencji doprowadziło do jej bezpodstawnego skazania.

Na wypadek nie uwzględnienia tych zarzutów obrońca zarzucił rażąco niewspółmierność kary.

Apelujący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej, ewentualnie o zmianę wyroku poprzez odstąpienie od wymierzonej kary lub obniżenie orzeczonej grzywny na podstawie art. 19 § 1 pkt 2 kks.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja obrońcy oskarżonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie pełne postępowanie w zakresie niezbędnym dla rozpoznania zarzutów aktu oskarżenia, nakreślonym inicjatywą stron, zgromadzone dowody poddając ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, w oparciu o którą wyciągnął trafne wnioski w zakresie prawnej oceny zachowania oskarżonej oraz zastosował adekwatną reakcję karną.

Trafnie Sąd meriti dając wiarę oskarżonej co do istnienia należytą kierowaną przez nią spółce wierzytelności, wykazał że brak środków finansowych nie uwalnia oskarżonej od odpowiedzialności za wykroczenia skarbowe. Sytuacja w jakiej się znalazła nie była z pewnością typową, niemniej nie była ona pozbawiona instrumentów prawa podatkowego, z których w takiej sytuacji winna była skorzystać, a nie przerzucać na Skarb Państwa trudności w prowadzonej działalności gospodarczej. Ta zawsze narażona jest na ryzyko nietrafionych przedsięwzięć gospodarczych, czy wręcz oszukańczych zachowań, co jednak w niniejszej sprawie nie miało miejsca, sama oskarżona nie tyle tego nie wykazała, co nie podnosiła.

Dla oceny postawy oskarżonej bez znaczenia jest uchwalenie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, ogłoszonej w dniu lipca 2016 r., a wchodzącej w życie w dniu 16 lipca 2016 r. skoro faktura za prace wykonane na rzecz kontrahenta wystawiona została w sierpniu 2016 r., a sama budowa ukończona została 29 czerwca 2016 r., dodać można, że projekt ustawy wpłynął do Sejmu w dniu 11 lutego 2016 r., a zatem uwzględniając, że inwestycja była już zaawansowana zmiana stanu prawnego nie mogła rzutować na kondycję finansową zaangażowanych w proces podmiotów, a zatem i nie sposób doszukiwać się usprawiedliwienia dla niewywiązywania się z należności podatkowych.

Prawidłowo przy tym Sąd meriti ustalił, że oskarżona działała umyślnie, miała świadomość ciężących zobowiązań podatkowych i nie wywiązała się z nich, co wręcz wskazuje na zamiar bezpośredni, odmienną byłaby ocena możliwości finansowych, niemniej sama, jak wcześniej wskazano nie podjęła żadnych kroków prawnych, które prowadzić mogły do skorzystania z instrumentów prawa podatkowego, zatem nie wyczerpała drogi umożliwiającej jej nie popełnianie czynów zabronionych.

W zawiązku z powyższym nie sposób również zgodzić się z twierdzeniem o braku uporczywości, owo wymagane negatywne nastawienie, to nie tylko podejmowanie kroków zakłócających obraz zdarzeń, zatajanie pewnych okoliczności, ale w tym wypadku powtarzające się niepłacenie podatku od towarów i usług, a wielomiesięczne nie płacenie w podatku dochodowego od osób prawnych za 2016 rok, o czym w wyczerpujący sposób rozważał Sąd I instancji.

W rozstrzygnięciu o karze nie sposób doszukać się surowości, wręcz zauważyć trzeba, że wymiar grzywny orzeczonej za dwa wykroczenia skarbowe jest symboliczny. Nie przekonują twierdzenia, jakoby ze względów osobistych oskarżona nie była w stanie ponieść takiego obciążenia majątkowego. Po pierwsze nie jest to negatywna przesłanka orzekania grzywny. Po wtóre oskarżona jest osobą wykształconą, w wieku produkcyjnym, posiada zawód poszukiwany na rynku pracy i nie zrozumiałym jest, że nie dąży do uzyskania dochodów, a pozostaje ciężarem dla najbliższych, gdyż tak chce to prezentować apelujący. Słusznie też dostrzegł oskarżyciel publiczny, dzieci oskarżonej są pełnoletnie i także nie ma przeszkód, aby podjęły ciężar własnego utrzymania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak na wstępie, o kosztach orzekając po myśli art. 636 § 1 kpk, w sprawie brak jest podstaw do ustalenia, aby bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i rodziny oskarżona nie była w stanie ponieść wywołanych przez nią kosztów sądowych, a względy słuszności sprzeciwiają się, aby miały te koszty w sposób pośredni obciążać podatników regulujących swe zobowiązania publicznoprawne.